

SLOVENCE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 21.

V Ljubljani, v četrtek 26. januarija 1888.

Letnik XVI.

Opravičeno upanje.

Kar so željno pričakovali vsi versko-zavedni Avstrijci že nad dva desetletja, nič manj katoliki kakor protestantje, utegne se vendar-le enkrat zvršiti. Verska šolska predloga se je, kakor smo poročali, izročila včeraj državnemu zboru. Dolgo se je sicer že to napovedovalo, a priznamo po pravici, da smo se vendar-le bali, da se bo ta za celo Avstrijo tolikanj važna zadeva zopet zavlekla zaradi kakoršnih koli neznanih dogodkov, kakor se je zgodilo to že nekaj let sem nekako dosledno. Še pred malo dnevi se je poročalo „Politiki“ z Dunaja, da se novi načrt o verski šoli še ne bo izročil državnemu zboru precej o začetku seje poslancev, ampak se bo pred dal v pretres in prevdarek „parlamentarni komisiji“, kjer se imajo Čehi, Poljaki in vlada zanj pridobiti. Toda združeni konservativci niso več čakati mogli na to. Celih osem let čakali so, da se spolnijo želje njih volilcev, zdaj hočejo videti od svojih zaveznikov dejanja: same obljube jih več ne zadovoljijo. Stojimo že v letu 1888. Prej, kakor v treh letih, končá se sedanje državno-zborsko zasedanje in treba bo novih volitev. Pri teh volitvah konservativni poslanci ne morejo stopiti pred svoje volilce s praznimi rokami, da bi se ne bali, da bi jih njih volilci ne popustili. Saj liberalci po vseh deželah delajo že zdavno na to, da bi konservativcem vso veljavo spodkopali. Ako konservativci svojih volilcev ne zadovoljijo vsaj z versko šolo, potem se jim je bati, da so jim v prihodnjem državnem zboru vrata s zapahom zaprta. To naj bi pa tudi vlada dobro premislila!

Pri tej priliki ne moremo opustiti, da bi se ne spominjali znanega žida Edvarda Suesa, ki je še pretečeni teden v družbi svojih ustavovernih somišljenikov proti verski šoli z navadnimi frazami tako-le gromel:

„Sistem omejenega sužnjega uma ima zopet oživeti, rojstvo povsod povzdigniti se nad zaslugo in zopet vpeljati tisti žalostni časi, v katerih je naša lepa, uboga Avstrija tako zaostala za svojimi sosedi. Naj bi kdo poskusil tiste tako zvane šolske polajšave na Nemškem, katere so se nam vsilile, ne oporekalo bi se mu, ampak v norišnico zapri bi se tak.“

Ali niso to gole fraze? Ako se tukaj že o Nemčiji govori, naj se tudi pové, da imajo tam versko šolo. Toda laži in zaslepljenja bila so dokazi že takrat, ko se je brezverska šola v Avstriji vpeljala. Pruski „šomašter“ — djalo se je leta 1868 — „je naše vojake pri Sadovi potolkel“ — in pruski „šomašter“ in „pruska šola“ sta se za brezversko razglasila. Žal — moramo tukaj priznati, bila je takrat nevednost o sosednjih razmerah pri nas tolika, da se je na to frazo — na to laž molčalo. Kdo vé, kaj bi se bilo takrat zgodilo, ko bi se bil kdo s prusko šolsko postavo v roki vzdignil in dokazal, da tolikanj slavljeni pruski „šomašter“ uči v verski šoli? Toda ta zvižaja se je takrat posrečila, zdaj pa so pri nas razmere drugačne. S frazami se ljudstvo več slepiti ne dá in vé, na kateri strani je resnica.

Smemo reči tedaj, da je Liechtensteinov klub na pravo struno ljudstva zadel, ko je včeraj izročil državnemu zboru po mnogih posvetovanjih načrt nove šolske postave, o katerih načelih se je izraziti imel priliko tudi šestokrat na Dunaji bivajoč škofovski odbor. Le-ta je novemu načrtu, kakor iz tirolskih listov izvemo, le pogojno pritrđil, namreč z ozirom na sedanje državne razmere. In res: Novi načrt ni še vse, je pa že nekaj, vsaj močna zagozda proti brezverski šolski postavi z dne 25. maja 1868 in 14. maja 1869, kakor že šolska novela l. 1883, ne da bi se dotaknila državnih osnovnih postav z dne 21. decembra 1867, zato pa tudi ni potreba za njo večine glasov dveh tretjin, ampak navadna večina zadostuje.

Da-si je načrt postave zelo svoboden in pravico-ljuben, ker vsakemu svoje že v § 1 daje in določuje, da se ima v ljudskih šolah le potrebno poučevati in bolj gledati na vzgojo mladine, kakor na vtepanje nekake dosedanje vedljivosti iz vsacega nekaj, iz vsega pa nič, to je nič temeljitega, vendar smemo si misliti, da se bo združeno brezverstvo z vso srditostjo proti njemu zagnalo, ker vé, da se gre tukaj za obstanek ali propad liberalizma. To bo kresanja v zbornici na vse strani, da bodo iskre širem letele! Tudi konservativci ne bodo molčali in naj liberalci še take sile napnó, njih napor bo zastonj. Iskre v zbornici vkresane bodo med ljudstvo frčale in je vnele, da bo že enkrat spoznalo, na

kateri strani so njegovi pravi prijatelji, in bode za vselej slovo dalo svojim zapeljivcem, kateri se mu sladkajo samo takrat, kedar ga potrebujejo, sicer pa z nogami teptajo najdražje svetinje njegove — sveto vero in milo mu narodnost.

Da bodo vsi konservativci, pa tudi Čehi in Poljaki kot taki, združeni stali za novi načrt, o tem ne dvomimo, potegovali se bodo na vso moč zanj, ker so jim njihove pravice v II. in III. členu dosti zavarovane. Tudi dokaj Nemecev bode zanj, na pr. antisemitje in dunajski demokratje; ne vé pa se še, kaj poreče k njemu vlada, osobito sedanji naučni minister dr. pl. Gauč. Kakor je bil sicer sedanji naučni minister za sedanje šolo početkoma vnet in jo je na veliko veselje nemške levice na vso moč zagovarjal in branil, vendar smemo sklepati iz raznih njegovih odločnih ukrepov proti brezverski šoli, zlasti iz njegovega odloka z dne 16. decembra 1885, št. 2332 o reviziji šolskih knjižnic v patrijotičnem, verskem ter нравnem oziru, da tudi sedanjemu šolskemu načrtu ne bo nasprotoval.

Kar nas skrbi kot Slovence, povemo po pravici, je samo to, ker se po novem načrtu naši narodnosti nobeno zagotovilo ne daje. Kar je po členu II. za nekatere narodnosti dobro, da si posamezne dežele svoje šole vravnava, zdi se nam Slovencem v verskem in narodnem oziru nekako nevarno. Zavarovani so nam le kranjski Slovenci v obojnem oziru, a nikakor ne drugi, pa zanašamo se na modrost in previdnost naših poslancev, da bodo tudi v tem oziru potrebno za časa ukrenili, zato smo djali, da imamo opravičeno upanje, da bode šola pa tudi z omiko, pravičnostjo in poštenjem ljudstva bolje, ko se bo mladina njegova vzgojevala na verski podlagi. Zato novi načrt državne šolske postave, če tudi ni še popoln, pozdravljamo z veseljem — kot korak na bolje. —

Deželni zbor kranjski.

(Sedemnajsta [zadnja] seja dne 23. jan.)

Deželnega glavarja namestnik Grasselli ob 3/4 10. uro otvori sejo. Prečita in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem gosp. deželni predsednik odgo-

LISTEK.

Kaj se more le v večjih mestih zgoditi.

(Dogodba iz policijskega življenja. Prosto poslovenil Y.)

(Dalje.)

Policijski nadzornik petrograjski pokazal je že v mnogih slučajih svojo bistroumnost. Ljudje so že mislili, da, kadar on sam kako stvar vzame v lastne roke, je vspeh gotov. Kaj pa, da se general za male reči ni mogel brigati. Le kedar je bilo kaj važnega, posebno še kaj političnega, bil je pa on delaven, ko malokateri. On je bil tudi prvi, ki je leto prej na sled prišel vojaški zaroti ter odkril vse njene tajnosti, za katere so vedeli le odlični zarotniki.

Kedar je bila tedaj kaka posebna zadeva, preiskoval je le vse sam. Ni govoril o tem z nobenim uradnikom, celó policijski komisariji raznih okrajev niso vedeli, s kom se ravno zdaj peča njih nadzornik, dasi je tudi nje večkrat kaj izpraševal. Znal je tako zvito staviti vprašanja in tako urno, da dotični sam

ni vedel, kaj prav za prav zdaj general preiskuje. Je bil pa primoran kaj bolj natanko o stvari vprašati, tedaj je zaukazal strogo molčanje; ko bi le kaj malega komu razodel, če tudi svojemu tovarišu, zapretil mu je, da takoj službo izgubi.

Kar mu je pravil bankir Vilamović, bilo je za njega že toliko imenitno, da je sklenil vso preiskavo sam izvršiti. Spoznal je, da ima tu zvitega in zelo drznega ptiča pred seboj. Ni imel sicer veliko upanja, da ga dobi v svojo pest, a to ga je ravno priganjalo z vso odločnostjo postopati in ne prej odjenjati, da mu pride na sled.

Dobro je bilo to, da včeraj ves dan ni šel iz pisarne. Še le pozno v noč šel je po opravkih iz palače. Na to se je opiral, s tem je pričakoval največ doseči.

Popoldne še enkrat prebere, kar mu je bankir povedal, obleče se v svojo navadno opravo in o peti uri sede v svoj voz,

„Kakor po navadi, vozi bolj počasi!“ zaukaže vozniku.

„Kam ekscelenca?“

„Do Katarinske ulice in tam pri drugi stražnici obstoj!“

V desetih minutah sta dospela do stražnice. General pokliče policijskega vojaka k sebi.

„Si me li videl včeraj popoldne todi mimo se peljati?“

„Da! ekscelenca.“

„Koliko je bilo na uri? Se še dobro spominjaš?“

„Da! ekscelenca. Pet je bila že odbila.“

„Dobro sinko! Veš pa tudi za gotovo, da sem jaz bil?“

„Da! ekscelenca, že od daleč sem spoznal Vašega konja in voz.“

„Dobro! Pojdi le k svoji uti“, vozniku pa vkaže: „Naprej!“

Prišla sta do tretje stražnice v tisti ulici. Ker pa general ne ukaže obstati, vozi naprej do četrte. — Tu pa veli obstati in pomiga pazniku.

„Sem se jaz včeraj popoldne tu peljal in si me zapazil?“

„Da! ekscelenca, videl sem Vas, bilo je po peti uri.“

varja na interpelaciji gledé izgredov po volitvi kočevski. Odgovor objavljen je v celoti na drugem mestu.

Potem prvosednik pretrga javno sejo in pričné tajno sejo, v kateri se je obravnavalo o praznovanju štiridesetletnice cesarjeve in otvorjenji „Rudolfina“. Seja je trajala od 1/4 11. do 1/4 12. uro, in so bili v javni seji, ko se je zopet otvorila, proglašeni naslednji sklepi:

„I. V deputacijo deželnega zbora se izvolijo gg.: deželni glavar grof Thurn, dr. Poklukar in eksceleuca baron Schwegel.

II. V pokritje troškov dovoljuje se deželnemu odboru potrební kredit.

III. V hvaležen spomin 40letnega osrečevalnega vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franca Josipa I. ustanovi dežela kranjska v podporo onemoglih revnih kapital 20 000 gld.

Obresti tega kapitala razdeliti je v osem ustanov letnih 50 gld. in dvajset ustanov letnih 30 gld.

Te ustanove oddaja deželni odbor občinam kranjske dežele, katere so v dotičnem času pri oskrbovanji svojih ubogih najtežje prizadete.

Ustanove se ne izplačujejo ubogim na roke, temveč po občinskem predstojništvu onim, ki prevzamejo svoti ustanove primerno oskrbovanje ubogega.“

Poslanec Detela potem poroča o prošnji občin Zagorje, Kotredež in Artiše zaradi premogokopov v Zagorji ter omenja, kako je severna železnica protipostavno za ostrovski premog tihotapsko znižala vozne tarife in kako more jeden sam bogatin v siromaštvo in na beraško palico spraviti tisočero družin.

Poslanec Luckmann pritrjuje predgovorniku, rekši, da so dotični tarifi nepostavni, ker niso bili razglašeni, kakor bi bilo treba, ampak so se bili res le skrivno dovolili posestnikom ostrovskega jam, ki so pa glavni deležniki tudi severne železnice. Konečno vpraša gosp. deželnega predsednika, je li vladi kaj znano o teh znižanih tarifih?

Gosp. deželni predsednik odgovarja, da vladi to ni znano, pač pa se pečá s zagorskimi zadevami in preiskuje nasledke, ki bi nastali po opustitvi zagorskih premogokopov in jih bode predložila ministerstvu. Po tem odgovoru obveljá enoglasno naslednji predlog upravnega odseka:

„Slavna c. kr. vlada se nujno prosi, naj razveljavi nepravilno znižano vozno tarifo za premog, katero je vodstvo severne železnice dovolilo posestnikom premogokopa ‚Ostrau‘, ter naj dalje potrebno ukrene, da se tako nepravilno, za premogokope kranjske dežele pogubno ravnanje več ne ponovi.“

Poslanec Murnik potem poroča o načrtu zakona, s katerim se razveljavi zakon z dné 2. jan. 1869 ter predlaga, da naj se prvi štirji paragrafi občinskega reda z dné 17. februarija 1866 zopet uvedejo, toda s to spremembo, da pri § 2. odpade drugi odstavek, in da se smejo pojedine občine, ki svojim dolžnostim niso kos, tudi proti njih volji združiti v eno občino.

Poslanec Šuklje ugovarja temu predlogu, povdarja pa potrebo, uveljaviti zopet prve štiri paragrafe občinskega reda z l. 1866, ker je sicer nemogoče uslišati prošnji občin, ki se želijo razrešiti.

„Kam sem se peljal?“

„Tje-le k oni veliki hiši; njej nasproti gori svetilnica.“

Na tej hiši bila je deska, na katerej se je z velikimi črkami bralo: „Menjevalnica Petra Vilamovića.“

„Tedaj tam je voz obstal. Sem li jaz izstopil?“

„Da! eksceleuca. Vi ste šli v hišo, voz pa Vas je čakal, da ste zopet prišli na ulico. Saj ste bili ravno tako napravljeni kakor danes.“

„To je vse res! Koliko časa sem bil jaz v hiši?“

„Bilo je blizo četrte ure, da sem Vas zopet zagledal.“

„In kam sem se potem peljal?“

„Kakih 50 korakov po tej ulici, potem ste pa zavili v one dolge ulice naravnost proti vojnemu ministerstvu.“

„Dobro, moj sinko! Pojdi le zopet na svoje mesto in tako natanko pazi, kakor včera! — V dolge ulice, pri drugi stražnici obstoj!“ veli vozniku.

Voz urno zavije v dolge ulice. (Dalje prih.)

Predlaga torej načrt, kakor ga je sestavil deželni odbor, ki se glasi:

Člen I.

„Zakon z dné 2. januarija 1869, dež. zak. št. 5, s katerim so se predručali §§ 1. do 4. občinskega reda za vojvodino Kranjsko z dné 17. febr. 1866, dež. zak. št. 2, se razveljavi in §§ 1. do 4. tega občinskega reda zadobé zopet veljavnost.“

Člen II.

Ta zakon dobi veljavo tisti dan, ko se razglasi.

Člen III.

Mojemu ministru notranjih stvari je naročeno izvršiti ta zakon.“

Poslanec Gutmannsthal ugovarja temu predlogu in se poteguje za načrt odsekov, ki je podoben v lanski seji od njega sproženemu nasvetu.

(Dalje prih.)

Odgovor g. deželnega predsednika bar. Winklerja

na interpelaciji dr. Poklukarja in Dežmana zaradi kočevskih izgredov.

(Konec.)

Čast mi je ob enem odgovoriti tudi na interpelacijo, kojo je vložil v isti zadevi gosp. poslanec Dežman s tovariši v 5. seji dné 12. decembra m. l.

Izjavil sem se v tej visoki zbornici že takoj po prečitani te interpelacije, da v vprašavni volilni zadevi ni vplivala deželna vlada na korist niti enem, niti drugemu kandidatu.

Kar se tiče v interpelaciji navedene volilne agitacije vladnih organov, pokazala je preiskava nastopno: V zaupnem razgovoru prašal je okrajni glavar tamošnjega cesarskega okrajnega živinozdravnika, za katerega kandidata bo oddal svoj glas, in ko mu je ta odgovoril, da bo volil kandidata, kojega je postavilo mestno prebivalstvo, ker s tem vedno občuje, rekel mu je, da ni prav, ako glasuje cesarski uradnik za vladi nasprotnega kandidata; zaradi tega živinozdravnik ni šel volit. Isto tako je vprašal tudi neki drug uradnik okrajnega glavarstva nekega davčnouradnega pristava; ta mu je odgovoril, da kot Kočevcec ne more oddati svojega glasu za družega nego za nemškega kandidata. Okrajno-glavarski uradnik je rekel na to, da ne more smatrati tega uradnika priporočila vrednim, ker bo notorično pristaš vladi nasprotne stranke. Napominani davčnouradni pristav je potem tudi za nemškega kandidata glasoval. Trditev, po koji se je izrazil prvi uradnik, da zasluži priti v disciplinarno preiskavo vsak uradnik, kdor bi ne oddal svojega glasu za družega kandidata, imenoval je isti zlobno iznajdbo.

Nadaljno trditev, da je neki drug politički uradnik v zvezi z nekim gimnazijskim profesorjem skušal pregovoriti gostilničarja Josipa Obermana za narodnega kandidata ter mu za ta slučaj obljubil znesek 50 gld., imenovala sta oba iznajdbo; ta trditev pa je tudi tem manj verjetna, ako se v poštev vzamejo premoženjske razmere enega kakor družega uradnika. Ravno ta gimnazijski profesor zaznamoval je kot neresnično predbacivano mu izjavo, „da za sedaj niso Kočevcem ničesa pomagali njihovi tisočaki“.

Gledé prepira med mestne hranilnice knjigovodjo in nekim davčnim uradnikom, ki se je bajé vršil v nekem javnem prostoru in pri koji priložnosti je potegnil zadnji iz žepa revolver ter zapretil svojemu nasprotniku, da ga bo ustrelil, opomniti mi je sledeče: Prepír se ni vršil v javnem prostoru, marveč na javni cesti, kjer se je mirno sprehajal davkarski uradnik z nekim svojim kolego. Pričkanje je nastalo vsled tega, ker se je knjigovodja postavil pred oba brez vsacega povoda ter jima ukazal, naj se pobereta, ker za-nju ni tam prostora. Uradnik potegnil je revolver — koji je vrhu tega opravičen nositi — še le potem, ko ga je napadel hranilnični knjigovodja; slednji se je pri tem drznil izjaviti, da ne bo prej mirú, dokler ne bo stal žandarm za vsakim 13 uradnikov (volilci protikandidatovi). Kakor že omenjeno, obsodilo je okrajno glavarstvo zaradi tega knjigovodjo na podlagi izpovedeb prič v globo 20 gld.

Okrajno glavarstvo tají in tudi ni dokazano, da se je c. kr. okrajno glavarstvo kočevsko potezalo za slovenskega kandidata z razdeljevanjem dvojnih gla-

sovníc in da je sploh izročevala dvojnice, ne da bi jo bil kdo za to prosil.

Po tem, kar sem povedal — omenjenemu profesorju očitano razžaljenje časti preiskalo se bo še natančneje — ni povoda, da bi se moralo kaj ukreniti zaradi prestopkov, navedenih v interpelaciji, zoper vladne organe, koji imajo vendar po postavi volilno pravico in se smejo torej tudi v svojih krogih pomeniti o sposobnosti enega ali družega kandidata.

Da je žandarmerija v Kočevji teđen dni po volitvi stražila v preprečenje izgredov, smatrati se more le primerno in potrebno naredbo okrajnega glavarstva, ker občina sama ni zadušila tridnevniñ nemirov v mestu in se jih je celó udeležil mestni redar.

Na vprašanje, kako namerava postopati vlada nasproti hujskanju slovenskega ljudstva po slovenskem časnikarstvu zoper nemške Kočevce, posebno naj se prestavi okrajno glavarstvo iz Kočevja v Ribnico in razpusti kočevska gimnazija — odgovoriti mi je samo to, da se more postopati zoper časopise le na postavni podlagi in da so naredbe zoper slovenske liste v predležčem slučaju tem manj dopuščene in potrebne, ker ni nikjer zapaziti hujskanja Slovencev zoper nemške Kočevce in ker sklicavanja na preložitev okrajnega glavarstva v Ribnico ali kam drugam in razpustitev kočevske gimnazije nikdo ne more smatrati resnim in ne more nikogar vznemirjati, kajti niti eno niti drugo se, kakor znano, ne namerava.

Deželni zbor tržaški.

(Četrta seja, dné 17. januarija 1888.)

(Izvirno poročilo.)

Predseduje deželni glavar dr. Bazzoni, vlado pa zastopa vitez Rinaldini, navzočih izmed 54 poslancev 34. Ko se prebere in potrdi zapisnik zadnje seje, predstavi deželni glavar deželnemu zboru zastopnika ministerstva prava, deželne nadsodnije svetovaleca dr. Oktavijana Danelona.

Prva točka dnevnega reda je bil predlog postave, da se naredi nova zemljiška knjiga.

Poročevalec dr. Dompieri prebere v imenu deželnega odbora razloge, iz katerih se predlaga postava o napravi nove zemljiške knjige.

Deželni glavar pravi, da se ima, kakor po navadi, razdeliti tiskani tekst postave za prvo branje in otvori torej glavno debato o novi postavi.

Poročevalec Dompieri pravi, da je ta postava takorekoč v drugi izdaji, ker se je marsikaj v njej spremenilo, odkar je bila tiskano razdeljena. Obravnave so se vršile med zastopnikoma deželnega odbora in zastopnikoma vlade, kojo sta zastopala vitez Rinaldini in deželne nadsodnije svetovalec dr. Danelon, ob jednom zastopnik ministerstva prava; obravnavalo se je pa, da bi se toliko lažje zadobilo najvišje potrjenje te postave.

Poslanec Nabergoj se prvi oglasi in pravi, da se večjidel strinja z osnovo in da pripoznava potrebo takega zakona, nikakor pa se ne strinja s členom 3., kateri določuje, naj se zemljiška knjiga za Trst in okolico naredi v italijanskem jeziku in naj se tudi v tem jeziku vodi in vredeje. Trdi, da večina tržaških posestnikov ni italijanska. Pravi, da člen 3. celó nasprotuje § 19. drž. tem. postave (kar pa tem učenim tržaškim lahomom nikakor noče v glavo, op. stavčeva) in dvema dvornima dekretoma, katere tudi navede in pristavlja, da bi taka postava ne smela in tudi ne mogla biti predložena v najvišje potrjenje. Dalje pravi, da slovenski jezik je deželni jezik (na galeriji nemir in ugovori), da pa tak zakon Slovincem brani, posluževati se svojih pravic, vpisovati svoja posestva v svojem jeziku.

Rafael Luzzatto tudi želi nove zemljiške knjige, kakor Nabergoj, pa se v vsem drugim ne strinja z njim. Dokazuje potem Luzzatto, da se ne dela nikaka krivica slovenskemu ljudstvu, ako se nadaljuje, kakor je bilo od nekdanj in ako se obdrží to, kar je bilo dobrega že od prej. Kakor je bila zemljiška knjiga prej, ni nikomur delala poteškoč, nihče se ni radi italijanskega jezika pritoževal izmed okoličanskih posestnikov, katerih je pa tudi veliko število italijanske narodnosti. Če bi se pa hotelo iti do skrajnosti pri razlagi § 19. drž. tem. postave, prišlo bi se „ad absurdum“. Zemljiška knjiga, vpejljana v drugi polovici preteklega stoletja in kakoršna je uvedena s patentom Marije Terezije

1. 1777., je bila vedno koristna in odgovarjajoča potrebam dežele. On in njegovi tovariši bodo torej glasovali za nespremenjeni 3. člen. (Odobrovanje.)

V četrtek, 19. t. m., je bila zopet javna seja ob 6^{3/4} zvečer, navzočih 39 poslancev. — Prebere in sprejme se 4. točka zakona o novi šolski postavi. O naslednjih točkah je bila daljša debata, točke so se malone vse potrdile. 20. točka načrta določuje, da ima mestni, oziroma deželni zbor pravico izbirati po dva zaupna moža za vsako katastralno občino kot razsodni priči. Poslanec Nabergoj pa nasvetuje, da bi posestniki sami izbirali si po dva zaupna moža, ker mestna delegacija bo gotovo izbirala može svoje stranke. O tem Nabergojevem predlogu se ni glasovalo, ker ga nobeden drug ni podpiral. Točke 21—39 so bile vse sprejete.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. januarija.

Notranje dežele.

„Prager Abendblatt“ zatrjuje, da se bode zagotovo vršilo *redno delegacijsko zasedanje* meseca majnika, in sicer v Budimpešti.

Zaradi neugodnega *finančnega položaja Ogerske* je odločno odklonila Rothschildova skupina vsako nadaljno kreditno operacijo. Vsled višjega vpliva izjavila se je „Bodenkreditanstalt“, da bo vstopila v sindikat (sodništvo) za novo izdajo ogerskih rent. Sindikat zavrnil je nepogojno sprejem ogerske papirne rente. Minister Tisza se je izjavil, da hoče dati na razpolaganje zlato rento za celo nominalno vrednost posojila. Tudi prejšnja posojila plačevala se bodo Rothschildu s zlato rento. Ta zadeva vzbudila je velikansko pozornost v finančnih krogih.

Vnanje države.

Srbska skupščina razpuščena je bila nena doma, in sicer z izgovorom, ki jako slabo opravičuje ta korak. Pravijo, da radikalna stranka ni imela sama večine, ker je obstala za časa, ko se je sešla skupščina, iz nekedaj zaveznih liberalcev in radikalcev, in se je sedaj razrušila, ko je padlo koalicijsko ministerstvo. Radikalci bodo morali sedaj dokazati, da imajo v resnici narod za seboj, in ako bodo hoteli to doseči, poiskati si bodo morali zaveznikov. Vsled tega je stališče naprednjakov jako ugodno, ker se za njihovo prijateljstvo potezajo radikalci in liberalci. Radikalci hoteli so poskusiti, kako sladak je čut prvaške veljave, a skoraj gotovo so si s tem skovali sami žreblje za svojo krsto. Na vsak način pa bodo prihodnje volitve v skupščino jako zanimive.

Poročila o popotovanji *bolgarskega* kneza Ferdinanda se glasé, da ga je narod povsodi sprejel navdušeno. Prevročekrvo pa bi bilo, ko bi kdo hotel iz tega sklepati splošno mišljenje v Bolgariji, kajti označivno v tem oziru je, da popje v malih cerkvah sofijskih, tedaj v prestolnici Koburžanovi, omenjajo v svojih molitvah še vedno carja, ne pa kneza Ferdinanda. Zaradi tega je pisala poluuračna „Svoboda“, naj metropolit to prepove popom, ker taka molitev žali bolgarsko narodno čuvstvo.

Nemški listi dobili so najbrže zopet nalog, naj prično z nova hujskati zoper *Rusijo*. Ker se jim ni posrečilo izvabiti izza političnega gorovja jutranjega solnce evropske vojske, začeli so opozarjati na ruske vojaške naredbe v Aziji. Vsi ruski časopisi imenujejo te članke novo ščuvanje zoper carstvo. Dopis nekega Rusa iz Pariza v „Novoje Vremja“ trdi, da je mogoče sporazumljenje med Avstrijo in Rusijo, koji slednji bi se ne bilo treba protiviti, ko bi prva prodrla do Soluna. „N. Vr.“ pristavlja: Mi potrebujemo Črno morje, pa tudi simpatije vseh Slovanov.

Francoske kamore komisija je potrdila Gaudinov predlog, da bodeta z ozirom na mnoge ministerske krize ostala neodstavljava ministra vojne in mornarice. — Predstojnica avgustink, koje je mestno starašinstvo pariško prognalo vzlic protestovanju zdravnikov iz mesta, dobila je jako laskava spričevala za dolgoletno vestno in požrtvovalno delovanje v bolnišnici de la Charité. — Wilson mirno pričakuje kazensko obravnavo. Izbral si je že svojega zagovornika, kojemu pa ne bo težaven nalog, da oprostí svojega klijenta. Toda tudi za slučaj, ko bi bil oproščen, ostal bo Wilson v javnosti mrtva oseba, koje nekdanj imenitno imé izgovarja narod danes zaničevanjem. Klub veslarjev v Toursu, kojemu je bil Wilson častni predsednik, izertal ga je iz imenika svojih članov. Enako se postopa zoper njega tudi drugod.

V *italijanski* kamori je prašal dne 24. t. m. poslanec Pantano ministerskega predsednika Crispija, ali namerava predložiti postavo, s koje bi se dovolile poslancem dijete? Crispi je odgovoril, da bo to storil, a zaradi koelživosti predmetove še-le v prihodnjem zasedanju.

„Observateur Français“ je poizvedel, da se nepretrgano vrše obravnave med *Vatikanom* in vojvodo Norfolkskim glede *Irske* ter opominja,

naj se varno vsprejemajo dotična časninarska poročila. Imenovana pogajanja bi se bila kmalu zrušila, ker je vojvoda zahteval, da mora sv. Oče politično posredovati med Anglijo in Irsko, ako mu je na tem, da prva stopi zopet v diplomatsko zvezo z Vatikanom. Papež pa nikdar ne more v to privoliti, in sicer iz treh vzrokov: 1. ostane sv. Oče zvest načelu nepristranosti; 2. sv. Stol nikakor ni pri volji žrtvovati za uradno zvezo z Anglijo tudi eno samo pravico Irske; 3. celó angleški škofje niso složni v tej koeljivi zadevi. Kardinal Manning je neki poslal pismo v Rim, v kojem prosí sv. Stol, naj vpliva v tej težavni stvari edino le z verskega stališča. Angleška vlada je sprevidela, da so ti pomisleki opravičeni, ter je poslala zaradi tega vojvodi Norfolkskemu dne 20. t. m. nove navode, na podlagi kojih se bodo mogle brez zaprek vršiti dotične obravnave, in to tem bolj, ker so napominane instrukcije veliko manj političkega značaja. „Observateur Français“ trdi, da je upati najboljših vspehov.

Turški sultan je mazbato o pogodbi glede *sueškega prekopa* zopet izročil ministerstvu z naročilom, naj predružači dve točki. Kakor zatrjujejo dobro poučeni krogi, nanaša se ena izmed njiju na člen XI., ki daje Turčiji pravico, da pošlje vojne ladije v prekop in Rudeče morje, ako bi navstali nemiri v Egiptu; sultan pa želi, da se razširi ta točka tudi za slučaj vstaj v Arabiji.

Izvirni dopisi.

Iz Istre, 23. januarija. Načrt nove občinske postave za Kranjsko napravlja menda dosti preglavice protivnikom kakor i zagovornikom. Vaš preblag. g. deželni predsednik izdelal je morda z najboljšo voljo in z mnogim trudom ta načrt, vendar pa je „Slovenec“ pravo pogodil, da sprejema protivne dopise.

Naprava velikih županij je popolnoma liberalnega recepta, pospeševanje centralizacije, političnim uradnijam zeló ugodna, ker jim odvzame mnogo dela. Naši lahonski protivniki v Istri poprijeli so se z velikim veseljem te nove iznajdbe — misleči: velike županije pogin bodo istrskemu Hrvat! Dvajset let so jim bile vzorna naprava. Ko so pa v zadnjih dveh letih v največjih občinah gospodstvo zgubili, postali so družega mišljenja. Zopet bi hoteli imeti male županije. Prvak naših Italijanov, dr. Constantini, je to razdeljenje toplo zagovarjal, toda narodna stranka mu pri sedanjih razmerah nikakor ni mogla pritrđiti, premda bi načeloma bila zato.

Upam, da na Kranjskem nova postava ni naperjena proti slovenski narodnosti, vendar pa bi škodovala narodu mnogo v gmotnem oziru. Kmetje ne imeli bi samo več daljših potov do nadžupana, nego narasle bi jim tudi občinske doklade. Dokler so bile v Istri male županije, se je malo trošilo za občinsko uradno osobje. Župan z jednim služabnikom zadostoval je pri opraviljstvu.

Sedaj pa, ko obstojé nadžupanije, plačevati je treba v vsaki podobčini župana in občinskega slugo, potem pa pride še na vrsto cel sodnijsk aparat pri nadžupaniji: načelnik, izprašani tajnik, blagajnik, pisarji itd. Na ta način so se plačila občinam skoraj početvorila. In ravno to bi se dogodilo na Kranjskem, — zato komur je blaginja naroda pri srci — contra!

Istrski Hrvat vkljub neugodnim vetrom od vseh strani napreduje. Zadnje dni prošlega leta otrsela se je jarma italijanskega: občina tinjska in podobčina pičanska.

Ako bode šlo tako naprej, nada je, da se bo pri prihodnjih volitvah za deželni zbor pridružilo sedanjim hrabrim zagovornikom naroda gospodom: dr. Laginji, prof. Spinčiču, dr. Volariću, Zamliču in Jenku še nekoliko drugih mož, koji bodo pomagali hladiti vročo kri lahonskih poslancev v Poreči.

Iz Zagreba, 19. januarija. (Blagoslovljenje vode. — Zmrznil. — Bratomor. — Nov časnik. — Statistično.) 18. t. m. bili so sv. trije kralji, pravoslavni seveda. Kakor vsako leto, tako je bilo tudi letos blagoslovljenje vode in to pri vodnjaku na Jelačičevem trgu. Bilo je naroda, da se je vse trlo. O 1/2 12. uri prišel je g. „proto“ Pavlović Ambrozij z obilnim spremstvom. Na vse strani metal je vode in narod pravoslavni želel je priti duhovščini v obližje. Lepo se mi je zdelo, koliko verni so ti ljudje svojim hvalevrednim običajem. Pa primer naj to dokaže: kmet ni bil tako srečen, da bi ga bil pogodil g. proto in ves žalosten se mi je tožil. No, jaz sem ga le hrabril, naj ne odjenja; in res, mož se pririje do svojega

duhovnega pastirja in skoro da mu ni poljubil krila, ko ga g. proto prav pošteno polije. Nepravoslavni narod pa v smeh, in skoro bi se bilo kaj neprijetnega dogodilo. No ipak obdržal se je red, in ko je svečenstvo obavilo (bolje rečeno ovršilo) svoj posel, počilo je nebrojno pušek in vojaška godba zasniva. Lepo je bilo — res krasen običaj pa tudi svet in častitljiv!

Pred božičem odšel je iz Zagreba neki krojašk pomočnik hotéč preko Slemena domu v Stubico. Pot bila je slaba in snega na Slemenu ravno strašno. Potnik se je utrudil in naslonil se je na drevo, da bi okrepčan mógel nastaviti svojo daljno pot. Prevelik trua primami mu sladki sanj, iz kojega se siromak nije probudil. Čez več dni še le našel ga je kmet, ki je istim potom šel v Zagreb. Čudno je izgledal in isti oče ga nije prepoznal — ptice roparice naslajivale so se na njem. Ubogi potnik!

Sploh sta letos sneg in huda burja provzročila mnogim nesrečnikom neprevideno smrt. Tužno Primorje trpelo je največ! Bog nas čuvaj neprevidene smrti!

V Štubici sprla sta se brata Vatroslav in Toma radi peči. Beseda dá besedo in Vatroslav — ne bodi len — pograbi sekuro pa udri po bratu in nesrečni Tomaž umrl je — brat pa je ubojica brata!

1. januarija počel je na Sušeku ne daleč od Reke izhajati nov časopis: „Nepri stran — Imparziale“ v jeziku hrvatskem in italijanskem. Vrednikom mu je in založnikom g. Stanko Lukanović, bivši župan suški. Program je listu, da brani narod primorski, koji trpi „rad trgovine usredotočene u jednom otudjelom gradu“ ter da „uloži kriepku rieč, da se državna briga, uložena u jedno jedino mjesto, razmjerno podieli na celo Primorje“. List pravi dalje, da bode zastava, okoli koje se bodo mogli zbirati vsi rečanski Hrvati brez razločka strank, da odbijejo težke napade protihrvatskih elementov, koje podpirajo mnogobrojna glasila. Bog pripomogel takemu listu do dnevnika! Hrvati, le naprej, nije še vse madjarsko, kar tujec ne smatra vašim!

V Zagrebu umrlo je lani 1100 oseb, 118 več kakor predlani. Zagreb broji 36.500 duš, torej pomor 28%. Od teh bilo je 373 moških in 230 dečkov, 314 žensk in 183 deklet. Po veri bilo jih je 1014 katolikov, 50 Srbov, 3 protestantje, 30 izraeličanov in 3 mohamedanci.

Trident, 17. januarija. (Nesreča o koncu sv. misijona. — Sv. Anton puščavnik, patron domačih živali.) V trgu Lavis, ki je oddaljen poldrugo uro od mesta tridentinskega, imeli so pretečene dni sv. misijon. Ljudstvo je vrelo poslušat blažene nauke. V sredo popoludne 11. t. m. bil je sklep. Gosp. misijonar govoril je v sklepni pridigi o ljubezni, ki jo je človek dolžan Bogu za brezštevne dobrote, ki jih prejema vsak dan iz njegovih milostivih rok. Ko je končal, blagoslovil je zbrane s sv. razpelom, ter jim podelil papežev blagoslov. Množica pobožno zbranih bila je do solz ginjena. Nastala je v cerkvi velika tihota. — Naenkrat pa so zagnale neke ženske krik: vode! vode! Bila je v cerkvi neka bolehná ženska, ki jo je vrgla božjast, in vsled tega so žene klicale po vodi. Ali ljudstvo, misleč, da je ogenj, drlo je prestrašeno iz cerkve. Med vratmi nastala je silna gnječa. Padali so jeden vrhu družega in tako je bilo pet oseb mrtvih (zmečkanih), sedemnajst bolj ali manj poškodovanih. Eden je še v smrtni nevarnosti. Med poškodovanimi je tudi neki g. dr. zdravlilstva.

Ljudstvo po sv. misijonu potolaženo in veselo, je vsled te nesreče silno žalostno. V tolažbo jim je vendar to, da so vsi mrtvi opravili med sv. misijonom izpoved in bili v sredo pri sv. obhajilu, torej pripravljene za večnost. — Nam pa zopet stopi živo pred oči resnica za vse čase veljavnih besedi svetega pisma: Človeku je odločeno enkrat umreti; kdaj? kje? in kako? bomo umrli — vé le vsegavedni Bog! Boljši in tolažljivejši je konec sv. misijona, kakor konec razuzdanega plesa — kar se dandanes pogosto zgodi.

Ko sem danes zjutraj šel po ulicah sv. Petra, zagledam pred vratmi cerkve sv. Petra mal altarček, na katerem je stalo šest svečnikov s svečami in mnogo krasnih cvetlic. Ravno je cerkvenik prižigal sveče, ko poprašam nasproti prišlega znanca: kaj to pomeni? Rekel mi je, precej boste videli, jih že žene. In v tem trenutku pripelje neki gospod dva čila „prama“ in duhovnik je prišel ter ju blagoslovil. To se je ponavljalo celo dopoludne. Zvedel sem, da je ta navada tudi na deželi tukaj splošna. Na današnji dan dá južni Tirolec blagosloviti hleve in

svoje domače živali, ker si je sv. Antona puščavnika izvolil patronom domačih živali.

Dnevne novice.

(Javna skušnja slušateljic in slušateljev slov. dramatične šole) vršila se boče danes 26. jan. t. l. v dvorani ljubljanske čitalnice. Predstavljalo se boče: „Mutec“, veseloigra v enem dejanju. — „Egmont“, 5. dejanje, 2. prizor. — „Zapravljivec“, 2. dejanje, 5., 6. in 7. prizor. — „Na Osojah“, 5. dejanje, 4., 5. in 6. prizor. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

(Gorelo) je danes po noči krog polnoči v Gornji Šiški. Popoldne ob 1/2 4. uri pa nam je zopet naznanil strel z Grada, da je požar na ljubljanskem barji.

(Osepnice v Ljubljani.) Dne 23. t. m. je bilo bolnih: 41 moških, 50 ženskih in 83 otrok. 24. t. m. so zboleli 3 moški, 4 ženske in 3 otroci; bolnih je bilo vseh skupaj 179 oseb.

(Kmetijsko potovalno predavanje v Mengšu) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 29. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

(Drevje in kraška burja.) Letošnja zima je posebno ob južni proggi po krasu pokazala, kaj je vreden pogozden svet gledé zametov. — Naj je drevje še tako mlado, vendar sneg kolikor toliko ovira, da ga divja burja ne dviguje tako, kakor bi se jej ravno ljubilo. Kjer je ob južni železnici svet zaraščen, ondi ni bilo zametov ali vsaj ne takih, kakoršni so bili po goličevah. To čisto naravno prikazen porabilo je generalno nadzorstvo avstrijskih železnic, da je južni železnici s prstom pokazalo, kaj naj stori, če se hoče zanaprej znebiti zametov in neljubega ustavljanja v prometu. Goličave ob svoji proggi, zlasti one med Rakekom in Postojino ter med Ležečami in Divačo naj dá obsaditi z gozdnim drevjem. Notranjci jej bodo izvestno iz srca hvaležni, če jim z nekolikimi tisoči priskoči na pomoč, sama sebi bo pa tudi zdatno pomagala za vedno.

(Novodobna temeljitost!) Svetla zvezda na zdravniškem nebu, dr. Virchow v Berolinu je pripoznal, kakor se 24. t. m. iz Berolina sporoča, kako da se je pri „raku“ nemškega prestolonaslednika grozno zmotil. Znano je, da so mu zdravniki tedaj nekaj iz grla vzeli in Virchow v preiskavo poslali. Virchow je rekel: „to je rak“. Danes pa pravi, da so natančneje preiskave meseca novembra pokazale, da tista reč ni bila rak, temveč ostanki kompota, ki ga je cesarjevič povžil. Kaj pravite k temu! Komentara pač ni treba.

(V občinskem zastopu) v Kozjem imeli so 22. t. m. nadomestno volitev predsednikovega namestnika. Izvolili so trgovca Dvornika.

(Divjega mačka) prav izredne velikosti ustrelili so te dni v gleichenberškem lovu srbskega kralja Milana. Zver je dolga 105 cm. tehta pa 8 kg. V Gradci so jo nabasali in jo pošljejo v Beligrad v srbski živalstveni kabinet.

(Ponesrečila) sta se v trbovjskih premogovih jamah dva delavca. Prvi je židar A. Fakin, ki se 16. t. m. ni pravočasno dvema s premogom naloženima vozovoma umaknil. Zlomila sta mu kost v komolci in pa pretrla sta ga; drugi je pa zavorač J. Kres. Le-ta je prišel dne 17. t. m. nesrečno pod premogarski vlak v jami, ki mu je nogo v gležnji strl, na prstih pa zmečkal.

(Uboj.) Jakob Mihelčič, lovec v 7. lovskem bataljonu in Pavel Rajner, vrtnar, sedela sta po noči od 22. na 23. t. m. v neki gostilni v Beljaku in sta se sprla, zaradi česar so najprvo Rajnerja pod kap posadili. Domu gredé, pravijo, ga je Mihelčič, rodom Kranjec, na cesti blizo vojašnice počakal in z bajonetom tako osuval, da je na mestu mrtvega pustil.

(Jež, napovedovalec gorkega vremena.) Po Štajerskem opazili so ljudje, da so ježi že zapustili svoje zimske brloge in si iščejo živeža. To, pravijo, je znamenje, da ne bo več hudega mraza. Če bo res, bomo še le videli. Sploh je letošnja zima brez primere čudna. Okoli Grada malo manjka, da rožice ne cvetó, v Meranu imajo po + 25° C. gorkote, v solnčnem Neapolji pa ljudje zmrzujejo! Minoli teden našli so namreč ondi zjutraj na trgu

človeka — zmrznenega. Mož se ga je bil menda preveč napil in se kot pravi „lazaroni“ kar po tlaku položil, da si odpočije. Živo srebro skrčilo se je po noči na — 4° C., in pijancu je sape zmanjkalo.

Telegrami.

Dunaj, 26. januarija. „Fremdenblatt“ more se izjaviti najodločneje nasproti gotovim trditvam „Vaterlanda“, da niti ministerstvo niti del njega, tedaj tudi ne naučno ministerstvo ni zvedelo poprej o šolskem predlogu kneza Liechtensteina; zaradi tega tudi ni mogel naučni minister pritrditi šolskim predlogom. Isto tako iznenadil je Liechtensteinov predlog tudi desničarske klube. — Pri včerajšnji plesni veselici na dvoru navzoči so bili tudi ministri in skoraj v polnem številu diplomatski kor.

Trst, 25. januarija. Na temelji enoglasne potrditve porotnikov o krivdi obsodili so Maffeia na smrt, Marijo Riboš pa na šestnajstletno težko ječo.

Na pomoč!

Po dolgi vrsti slabih letin je letošnja dolgotrajna suša potisnila obilno polovico prebivalcev naše dežele v strašno revščino.

Siromakom, kateri se ne morejo odtrgati od domače zemlje, ker jo preveč ljubijo, nego bi se dali po zapeljivih nadah zvačiti unstran morja, preti v sedanji hudi zimi bleđa lakota z vsemi njenimi groznimi nasledki, ki dosežajo svoj vrhunec v strašni, človeški um blodeči pelagri.

Zato kličemo v prvi vrsti na pomoč naše rojake, katerim je mila osoda privoščila boljše razmere. A naši skromni domači viri bi se žalibog prekmalu posušili, ako bi hoteli samo iz njih zajemati v olajšanje ogromne reve.

Da je državni zbor tako blagohotno sprejel klic po državni pomoči in da so se celo visokodušni možje v spodnjeavstrijskem deželnem zboru potegnili za naše nesrečne deželane, to nam daje zanesljivo poročstvo, da smemo računati tudi na blago sočutje sodržavljanov po drugih deželah našega cesarstva.

Zato se obračamo z nujno prošnjo do vseh človekoljubov, naj nam blagovolé poslati milodarov, da bomo mogli pomagati povsod, koder sila najhujše pritiska.

Preverjeni smo, da nismo zastoj na pomoč klicali javne, uže mnogokrat preskušene radodarnosti; zato se uže zdaj iskreno zahvaljujemo vsem blagim dobrotnikom — tudi v imenu nesrečnih naših siromakov.*

V Gorici 15. decembra 1887.

Deželni glavar
Coronini.

Dr. Josip Abram, dež. odbornik — Dominik Bernardeli — J. F. Del-Torre — Anton vitez Dottori degli Alberoni — Ivan Gasser, deželni odbornik — Dr. Anton Gregorič, profesor sv. p. — Egon princ Hohenlohe, državni poslanec — Jos. Ivančič, c. kr. notar — Matija Jonko, župan v Bovcu — Monsig. Andrej Jordan, prošt in državni poslanec — And. Kocjančič — Ig. Kovačič, župan pri sv. Luciji — Mih. baron Locatelli, župan v Korminu — Rajmund Mahorčič, župan v Sežani — Dr. Josip Maurovich, župan v Gorici — Dr. Alojzij vitez Pajer-Monriva, dež. odbornik — France baron Reebach, c. kr. dvorni svetovalec — Evgen baron Ritter-Záhony, predsednik Goriške trgov. zbornice — Dr. A. R. Rojic — Dr. Josip vitez Tonkli, deželni poglavar — Dr. Nikolaj Tonkli — Dr. Karol Venuti — Dr. France Verzeznassi.

*) Milodare bodo sprejemali odborovi udje in deželna denarnica v Gorici; o svojem času se objavijo.

Umrli so:

23. januarija. Ana Gornik, delavka, 68 let, Križevniške ulice št. 9, krvavenje. — Franc Kramar, delavčev sin, 14 let, Trnovski pristan št. 10, Variola. — Katarina Janša, posestnikova hči, 3 leta, Kurja vas št. 16, Variola. — Ana Starin, delavka, 53 let, Hrenove ulice št. 8, jetika.

24. januarija. Frano Pance, hišni posestnik, 78 let, Kravkove ulice št. 37, Marasmus.

25. januarija. Marija Tabernik, paznikova hči, 2 1/2 leta, Opekarstva cesta št. 27, Variola.

V bolnišnici:

18. januarija. Jožef Perne, dainar, 60 let, vsled krvavenja možgan.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	743.9	— 7.2	brezv.	megla		
25. 2. u. pop.	743.0	+ 1.8	sl. zap.	d. oblačno	0.00	
9. u. zveč.	742.0	— 3.8	sl. zap.	"		

Zjutraj megla, čez dan solnčno, na višavah tanka megla, večerna zarija. Srednja temperatura — 3.1°C, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 70 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 10 "
Akcije avstr.-ogerske banke	865 " — "
Kreditne akcije	269 " 90 "
London	126 " 45 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 01 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 15 "

Tržne cene

dne 25. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, "	— 85
Ječmen, "	3 74	Jajce, jedno "	— 8
Oves, "	2 44	Mleko, liter	— 3
Ajda, "	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, "	3 74	Telečje "	— 52
Koruzna, "	5 36	Svinjsko "	— 54
Krompir, "	2 67	Kostrunovo "	— 34
Leča, "	9 —	Pišanec	— 55
Grah, "	9 —	Golob	— 17
Fižol, "	8 —	Seno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	— 96	Slama,	2 14
Mast, "	— 66	Drva trda, 4 mtr.	7 30
Špeh svež,	— 52	" mehka, "	5 20

Javno priznanje in priporočilo.

Pred kratkim prišel je v Kranj c. k. živino-zdravnik, gosp.

Artur Folakovski,

ki nam je bolno živino hitro in dobro ozdravil, kar spričuje, da je ta gospod v svoji stroki jako razumen in izurjen mož. To naznanjamo vsem posestnikom živine v korist očitno, omenjenemu gospodu pa izrekamo svojo prisrčno zahvalo in ga najtopleje priporočamo vsem lastnikom živine.

A. pl. Kappus, Terezija Pesiak, Miha Pesiak, Fr. Žvan iz Kamnegorice, Ivan Pogačnik, Luka Tratnik iz Podnarta, Rok Debelak iz Dobrave, Fr. Šolar iz Podbrezja, I. Magušar iz Kroke. (1)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

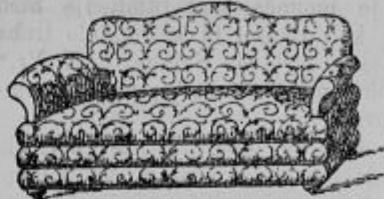
Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechnbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (2)

Cenike na zahtevanje.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

priporočata prečast. duhovščini in slavemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratten) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z deželo in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. (21)

Divjega prešiča

izvrstno meso, kilo po 60 kr. dobivalo se bo prihodnjo soboto 28. t. m. od 2.—6. ure zvečer pri gosp.:

Leopoldu Slovši,

po domače Selanu, (3)

Šolski drevored šte. 12

v LJUBLJANI.